



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT

.....
FONDATA ÎN MDCCCCLIX
.....

ACCESUL LA JUSTIȚIE ÎN MATERIE DE MEDIU. DISPOZIȚII NAȚIONALE

Prof.univ.dr. Dana TOFAN

CS I la ICJ Acad. Andrei Rădulescu al Academiei Române



Interferențe între protecția mediului și dreptul urbanismului

- **Dreptul mediului** cuprinde ansamblul normelor juridice și instituțiilor aferente vizând protecția, conservarea și dezvoltarea mediului, obiectul său principal fiind acela de a menține diversele echilibre ecologice având ca scop prevenirea atingerii pe care activitățile umane le pot provoca speciilor și ecosistemelor.
- **Dreptul urbanismului** reprezentat de „*datul natural și mediul urban construit*” contribuie la promovarea obiectului acestei ramuri, unele dintre normele sale aparținând dreptului mediului.
- **Dreptul mediului interesează direct urbanismul**, atât din perspectiva luptei împotriva vătămarilor și poluării, a gestiunii riscurilor cât și din perspectiva protecției naturii, resurselor ori peisajului.
- **Dreptul urbanismului** străbate și el un fenomen de ecologizare continuă, prin dezvoltarea reglementărilor și urmărește în mod direct sau indirect *protecția mediului* și conservarea naturii.

M. Duțu, Dreptul urbanismului, Ediția a IV-a, Ed. Universul Juridic, București, 2009

M. Duțu, A. Duțu, Dreptul mediului, Ed. C.H. Beck, București, 2014



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATĂ ÎN MDCCCXIX

Politica de mediu în programele și documentațiile de urbanism

- Evoluția dreptului urbanismului se caracterizează prin următoarele: un ritm rapid de dezvoltare a jurisprudenței în absența unei doctrine corespunzătoare, uneori sub acțiunea societății civile; cristalizarea unor concluzii jurisprudențiale în probleme controversate dar mai ales, **întrepătrunderea dintre mediu și urbanism și primatul regimului juridic al primului** precum și constituționalizarea dreptului urbanismului prin jurisprudența Curții Constituționale.
- Exigențele **principiului integrării considerentelor de mediu în celelalte politici sectoriale** trebuie avute în vedere la elaborarea și adoptarea programelor și documentațiilor de urbanism.
- Politicile sectoriale integrează mai multe regimuri legale aplicabile, unele dintre ele, veritabile **regimuri domeniale** precum cele de **protecție a mediului**, de **protecție a monumentelor istorice**, de **protecție a patrimoniului arheologic și declarare a unor situri arheologice ca zone de interes național** etc.),

M. Duțu, Imprevizibilitatea, inadecvarea și insuficiența legislației de urbanism și implicațiile lor – Pe marginea deciziei Curții Constituționale a României nr. 49/2020 privind (ne) constituționalitatea prevederilor Legii nr. 350/2001, Pandectele Române, nr. 4/2020.



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT

FONDATA ÎN MDCCCLIX

Avizul de mediu

- În *procedura unitară de autorizare a executării construcțiilor* reglementată prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, *documentațiile de urbanism* au un rol definitoriu.
- Planurile și programele care pot avea efecte semnificative asupra *mediului* sunt supuse, în vederea aprobării, obținerii **avizului de mediu, aviz conform**, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului, realizată potrivit unei proceduri specifice, parte integrantă din procedura de adoptare a acestora.
- Printre *obiectivele principale ale amenajării teritoriului*, art. 9 lit. c) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul se referă la „gestionarea în spiritul dezvoltării durabile a peisajului, **componentă de bază a patrimoniului natural și cultural și a resurselor naturale**”, formulare ce lărgeste aria regimurilor domeniale care trebuie protejate și fac parte din sfera cuprinzătoare a sintagmei „**protecția mediului.**”



Corelarea planificării amenajării teritoriului cu mediul

- Printre *obiectivele principale ale activității de urbanism*, art. 13 lit. d) al Legii nr. 350/2001 menționează „**protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural construit și natural**”.
- Corelativ, art. 4 lit. c) din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului enumeră printre „*modalitățile de implementare a principiilor și a elementelor strategice*”: „**corelarea planificării de amenajare a teritoriului și urbanism cu cea de mediu.**”
- **Dreptul mediului** este puternic ancorat local prin impactul direct pe care normele lui îl au asupra teritoriului, de aceea el este și rămâne strâns legat și dependent de dreptul urbanismului și amenajării teritoriului formând împreună un pilon juridic fundamental al dezvoltării durabile.
- În acest scop, legiuitorul a consacrat expres, **principiul participării cetățenilor** în această activitate stabilind o procedură ce trebuie derulată pentru materializarea efectivă a acestui principiu.



Participarea cetățenilor la luarea deciziilor

- Potrivit art. 5 al Legii nr. 350/2001, activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism trebuie să se desfășoare cu respectarea mai multor principii printre care principiile ***„participării populației în procesul de luare a deciziilor***, precum și cel al dezvoltării durabile, conform cărora ***deciziile generației prezente trebuie să asigure dezvoltarea, fără a compromite dreptul generațiilor viitoare la existență și dezvoltare proprie.***
- Art. 57 al Legii nr. 350/2001 stabilește că participarea publicului ***„constă în implicarea acestuia în toate etapele procesului decizional referitor la activitățile de amenajare a teritoriului și urbanism.”*** „Participarea publicului asigură dreptul acestuia la informare, consultare și **acces la justiție**, referitor la activitățile de amenajare a teritoriului și de urbanism, potrivit legii, pe tot parcursul elaborării strategiilor și documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului”, conform metodologiei stabilite de ministerul de resort și ***„în corelare cu procedurile specifice ce decurg din legislația de mediu.”***



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATĂ ÎN MDCCCCLIX

Legislația de mediu privind amenajarea teritoriului și urbanismul

- Potrivit art. 72 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului: „La elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului se respectă prevederile prezentei ordonanțe de urgență și reglementările speciale și se prevăd, în mod obligatoriu, măsuri de prevenire și reducere a disconfortului olfactiv, măsurile prevăzute în planurile de gestionare a disconfortului olfactiv, precum și *măsuri de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, condiții de refacere peisagistică și ecologică a zonelor deteriorate și măsuri de dezvoltare a spațiilor verzi, de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă și lucrări de apărare împotriva inundațiilor.*”
- Potrivit art. 73 din O.U.G. nr. 195/2005: „Planurile de urbanism și amenajarea teritoriului se supun **procedurii de evaluare de mediu, în vederea obținerii avizului de mediu pentru planuri și programe, conform legislației în vigoare.**”

Evaluarea impactului asupra mediului

- **Evaluarea impactului asupra mediului** este un proces menit să identifice, să descrie și să stabilească, în funcție de fiecare caz în parte, conform legislației în vigoare, efectele directe și indirecte, sinergice, cumulative, principale și secundare ale unui proiect asupra sănătății oamenilor și a mediului.
- **Autoritățile competente pentru protecția mediului** sunt autoritatea publică centrală, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile județene pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, precum și Garda Națională de Mediu și structurile subordonate acesteia, conform art. 2 pct. 12 din O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului.
- Deși rolul Gărzii Naționale de Mediu este în principal acela de a realiza activitatea de inspecție și control în domeniul protecției mediului, cu atribuții de sancționare în cazul încălcării legislației în materie, reprezentanții acesteia fac parte din Comisia de analiză tehnică (CAT) implicată în procedura de evaluare a impactului asupra mediului.



UNIVERSITATEA DIN BUCURESTI
FACULTATEA DE DREPT

FONDATA IN MDCCCCLIX

Legea nr. 50/1991 privind protecția mediului



UNIVERSITATEA DIN BUCURESTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATA IN MDCCCLIX

- Potrivit **art. 6¹** din Legea nr. 50/1991: *„Măsurile specifice pentru protecția mediului stabilite prin actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului vor fi avute în vedere la elaborarea documentației tehnice – D.T. și nu pot fi modificate prin procedura de autorizare ori prin autorizația de construire. În situația în care o investiție urmează să se realizeze etapizat sau să se amplaseze pe terenuri aflate în raza teritorială a mai multor unități administrativ-teritoriale învecinate, evaluarea efectelor asupra mediului se realizează pentru întreaga investiție.”*
- Potrivit **art. 43¹** din Legea nr. 50/1991: **(1)** Publicul are dreptul să participe efectiv și din timp la procedura de autorizare a executării lucrărilor de construcții, să se documenteze și să transmită comentarii și opinii autorităților administrației publice locale competente, înainte luării unei decizii asupra cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții aferente investiției *pentru care autoritatea competentă pentru protecția mediului a stabilit necesitatea evaluării efectelor acesteia asupra mediului.* **(2)** Informarea și consultarea publicului se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATA ÎN MDCCCCLIX

Procedura prealabilă în Legea nr. 50/1991

Potrivit **art. 43²** din Legea nr. 50/1991:

(1) Orice persoană interesată, care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, potrivit legii, pentru a ataca autorizația de construire sau actul de respingere a cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, după caz, emise de autoritatea administrației publice locale competentă pentru investițiile prevăzute la art. 43¹ alin. (1).

(2) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința publicului a autorizației de construire sau a actului de respingere a cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, după caz, persoanele prevăzute la alin. (1) vor solicita autorității administrației publice locale emitente revocarea actului, în tot sau în parte, dacă acesta nu a produs efecte juridice.

(3) Procedura administrativă prealabilă prevăzută la alin. (2) este scutită de taxa de timbru și trebuie să fie echitabilă, rapidă și corectă.



Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului

- **Legea nr. 292/2018** transpune „prevederile Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13.12.2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului”, „modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16.04.2014.
- **Acordul de mediu** este definit în art. 2 lit. a) al Legii nr. 292/2018: ca *„actul administrativ emis de către **autoritatea competentă** pentru protecția mediului prin care sunt stabilite condițiile și măsurile pentru protecția mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect.”* O definiție similară este în art. 2 pct.3 din OUG nr. 195/2005.
- Potrivit art. 2 lit. c) din Legea nr. 292/2018, **autoritatea competentă** este „autoritatea care emite aprobarea de dezvoltare sau, după caz, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului organizate la nivel județean și la nivelul municipiului București, precum și Administrația Națională „Apele Române” și unitățile aflate în subordinea acesteia.”



Raportul privind impactul asupra mediului

- Potrivit art. 14 alin. (2) din Legea nr. 292/2018: **„Raportul privind impactul asupra mediului este supus comentariilor și observațiilor publicului, ale cărui propuneri/recomandări justificate sunt luate în considerare în etapa de analiză a calității acestuia”**. Potrivit alin. (4): „Autoritatea competentă pentru protecția mediului, împreună cu autoritățile participante în **comisia de analiză tehnică**, analizează calitatea raportului privind impactul asupra mediului și a celorlalte documente solicitate și decide, pe baza punctelor de vedere emise de autoritățile implicate și a *propunerilor justificate ale publicului*, acceptarea, completarea sau respingerea motivată a acestora.”
- Legea nr. 292/2018 reglementează **„Informarea și participarea publicului la procedura de evaluare a impactului asupra mediului.”**
- **Public:** „una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația ori cu practica națională, asociațiile, organizațiile ori grupurile constituite de acestea”
- **Public interesat:** „publicul afectat sau care ar putea fi afectat de procedura decizională privind mediul,..., ori care are un interes în cadrul respectivei proceduri; în sensul prezentei definiții, **organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc condițiile prevăzute de legislația în materie sunt considerate ca având un interes.**”



Accesul publicului la justiție în probleme de mediu (I)

- **Informarea și participarea publicului la luarea deciziilor, precum și accesul la justiție în probleme de mediu** sunt principii consacrate în art. 3 lit. h) al O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului.
- Art. 20 alin. (1) stabilește obligația autorității competente pentru protecția mediului, împreună cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, după caz, de a asigura aplicarea acestui principiu conform prevederilor Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, ratificată de România, prin Legea nr. 86/2000.
- Convenția de la Aarhus urmărește să contribuie **„la protejarea drepturilor oricărei persoane din generațiile actuale și viitoare de a trăi într-un mediu adecvat sănătății și bunăstării sale,”** fiecare parte garantând **„drepturile privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.”**



Accesul publicului la justiție în probleme de mediu (II)

- Potrivit art. 9 para. 1 din Convenția de la Aarhus, fiecare stat semnatar trebuie să asigure *„posibilitatea pentru orice persoană care consideră că solicitarea informației (conform art. 4) a fost ignorată, în mod greșit refuzată, parțial sau în totalitate, ori care consideră că a primit un răspuns inadecvat (sau cererea sa nu a fost considerată conform art. 4), de a avea acces la o procedură de recurs în fața instanței de judecată sau a altui organism independent și imparțial prevăzut de lege.”*
- Or, cum sfera de conținut a informației privitoare la mediu este extrem de generoasă, ea cuprinzând starea elementelor de mediu (aer, atmosferă, apă, sol, pământ etc.), factori (energia, zgomotul, radiația, politicile, legislația etc), starea sănătății și siguranței umane, condițiile de viață, zonele culturale și construcțiile etc. și modul în care acestea pot fi afectate de starea elementelor de mediu sau de factorii enumerați rezultă că orice informație care privește activitatea autorităților de mediu poate constitui obiectul unui litigiu bazat pe prevederile Convenției de la Aarhus.

S.Boțic (coordonator), Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Comentarii și jurisprudență pe articole, Ed. Hamangiu, București, 2021



Accesul publicului la justiție în probleme de mediu (III)

- Art. 21 din Legea nr. 292/2018 face trimitere la prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare în cazul oricărei persoane „care face parte din **publicul interesat** sau care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim” care se poate adresa instanței de contencios administrativ competente „pentru a ataca *din punct de vedere procedural sau substanțial, actele, deciziile ori omisiunile autorității publice competente care fac obiectul participării publicului, inclusiv aprobarea de dezvoltare.*”
- Orice *organizație neguvernamentală* care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 2 lit. f) sus-menționat este asimilată *persoanei vătămate*, considerându-se că este vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim. „**Actele sau omisiunile autorității publice competente care fac obiectul participării publicului se atacă în instanță** odată cu decizia etapei de încadrare, cu acordul de mediu ori, după caz, cu decizia de respingere a solicitării acordului de mediu, respectiv cu aprobarea de dezvoltare sau, după caz, cu decizia de respingere a solicitării aprobării de dezvoltare.” Sunt etape procedurale reglementate în cuprinsul actului normativ.

Decizia ÎCCJ nr. 8/2020 (RIL)



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATĂ ÎN MDCCCCLIX

- „...În situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către **organismele sociale interesate**, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui **contencios subiectiv**, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social – asociație, potrivit statutului acestuia. Verificarea existenței acestei legături urmează să se facă de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecății, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de „apărare a interesului public”, ca scop principal al respectivului organism social interesat. În consecință, *„în vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.”*

Studiu de caz (I)

- Într-o speță soluționată în recurs de Curtea de apel Cluj, acțiunea în fond având ca obiect anularea unei *hotărâri de consiliu local* și a unei *autorizații de construire* vizând un **depozit de deșeuri**, completul de judecată se raportează la Convenția de la Aarhus.
- În motivarea recursului, reclamanta, o societate de avocați a arătat că, depozitul de deșeuri aflat în centrul disputei „pune în discuție viața și sănătatea tuturor persoanelor care locuiesc în vecinătatea sa, dar și viața și sănătatea tuturor persoanelor, români sau străini, care călătoresc pe drumul european E58, singura legătură de acest fel dintre Europa de vest, Transilvania și Bucovina.”
- Raportul privind impactul asupra mediului arată că „Riscul la inhalarea cumulativă a 11 chimicale cunoscute sau suspectate a fi cancerigene s-a stabilit că, în cel mai rău caz persistă la distanța de 100 metri de marginea depozitului!” Iar drumul european, de-a lungul căruia este construit depozitul, se află în punctul cel mai apropiat la 40,9 m.

C.A. Cluj, secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Decizia nr. 1195/2019,
disponibilă pe portalul www.sintact.ro



Studiu de caz (II)

- Completul de judecată a reținut că se impune „*a se stabili natura juridică a contenciosului de anulare a unui act administrativ emis ori adoptat de o autoritate publică în aplicarea și exercitarea prerogativelor legale în domeniul dreptului mediului*”, în primul rând, pentru a lămuri cine poate avea *calitate procesuală activă și interes* de a acționa în litigiile de dreptul mediului.
- Curtea aprecia că, atingerea adusă mediului poate fi semnalată de orice persoană, chiar fără a justifica o altă lezare decât normele juridice referitoare la protecția mediului, legea recunoscând protecția obiectivă a mediului independent de lezarea unui drept subiectiv și independent de producerea vreunui prejudiciu, „*sens în care se poate afirma că și contenciosul administrativ promovat în temeiul art. 5 lit. b) din O.U.G. nr. 195/2005 este un **contencios aparent obiectiv** chiar dacă nu este în mod direct promovat de o anumită autoritate publică prevăzută ca atare de lege.*”



Studiu de caz (III)



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATĂ ÎN MDCCCXIX

- În „examinarea legalității unui act administrativ emis de autoritatea publică în exercitarea competențelor sale legale prevăzute de legislația privind protecția mediului, *capacitatea procesuală activă* poate fi deținută de orice persoană fizică sau juridică, *fără ca pentru a acționa în justiție să fie necesar să dovedească și lezarea unui drept subiectiv ori a unui interes legitim privat.*”
- Judecătorii instanței sesizează totuși riscul unei *actio popularis*, privind acțiunea în justiție exercitată de persoana fizică sau juridică în aplicarea prevederilor legislației privitoare la protecția mediului, dar consideră că nu este interzisă de legea constituțională, pentru a contraveni astfel supremației Legii fundamentale.
- În consecință, Curtea de apel Cluj a admis recursul societății de avocați împotriva sentinței Tribunalului Cluj pe care a casat-o în tot și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare.

Studiu de caz (IV)

- În data de 4 aprilie 2024, litigiul a fost soluționat definitiv, în favoarea autorității locale emitente a *autorizației de construire* pentru depozitul ecologic de deșeuri finanțat cu fonduri UE nerambursabile.
- Dosarul fiind strămutat de la Curtea de apel Cluj, în recurs, Curtea de apel Târgu Mureș a admis *excepția lipsei capacității procesuale de folosință* a societății de avocatură reclamante și a constatat nulitatea cererii de chemare în judecată, pentru motivul incapacității speciale procesuale de folosință a societății de avocați de a sta în judecată, în nume propriu, într-un litigiu care nu are legătură cu activitatea profesională sau cu situația sa juridică subiectivă. Soluția pronunțată confirmă inexistența în dreptul pozitiv român a unei *acțiuni populare* în litigiile de mediu.
- Reclamanții pot formula acțiuni prin care invocă încălcarea unui drept subiectiv propriu sau a unui interes legitim privat, interesul public, putând fi invocat doar în subsidiar, în acord cu Decizia ÎCCJ nr. 8/2020 și para. 37 din Decizia CCR nr. 40/2023.



Studiu de caz (V)

- Prin Decizia nr. 40/2023, Curtea Constituțională a confirmat faptul că stabilirea unor cerințe de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ are rolul de a institui un „*climat de ordine indispensabil, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți*” (para. 40). Prin stabilirea unor cerințe de admisibilitate pentru sesizarea instanțelor de judecată nu se limitează accesul la justiție, ci se urmărește asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice (para. 57).
- *Contenciosul obiectiv* este reglementat doar cu titlu de excepție, în ipotezele expres și limitativ prevăzute de lege. *Inadmisibilitatea unei acțiuni populare* este o soluție compatibilă cu dispozițiile Convenției de la Aarhus, ratificată de România, prin Legea nr. 86/2000, după cum a confirmat și **CJUE**, prin **Hotărârea din 11 ianuarie 2024**, ca urmare a sesizării dispuse de instanța de recurs. Depozitul ecologic a cărui demolare fusese solicitată de societatea de avocați a fost edificat cu finanțare europeană nerambursabilă și se înscria într-un proiect mai amplu al autorităților locale pentru a sprijini alinierea la exigențele europene în materia gestionării eficiente a deșeurilor.

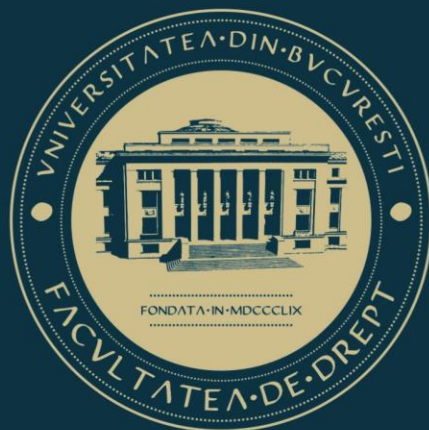


Studiu de caz (VI)



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
FONDATA ÎN MDCCCXIX

- Prin Tratatul de aderare la UE, România și-a asumat respectarea normelor privind protecția mediului, inclusiv pe cele privind depozitarea deșeurilor. O protecție eficientă a mediului înconjurător implică și consolidarea unui cadru procesual coerent, precum și corelarea tuturor instrumentelor care permit atingerea acestui obiectiv. Acreditarea unei interpretări prin care s-ar recunoaște o *calitate procesuală activă absolută și necondiționată* ar determina blocarea rezolvării unor probleme de mediu și ar contraveni chiar obiectivului protecției mediului înconjurător.
- Această speță, soluționată definitiv după 6 ani prezintă relevanță prin complexitatea cauzei, în care sunt puse în balanță, ***două valențe ale interesului public***. Primul a fost evocat de reclamantele în litigiu care în absența unei vătămări reale, personale, a unui drept sau a unui interes legitim privat s-au prelevat de dispozițiile generale în domeniul protecției mediului pentru a obține anularea autorizației și demolarea depozitului de deșeuri. Al doilea, hotărâtor în argumentarea deciziei definitive a instanței de recurs, care s-a sprijinit și pe Hotărârea CJUE privește interesul public general al României, de a fi înlăturată procedura de *infringement*, prin operarea unor depozite ecologice, precum cel în discuție.



UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT

.....
FONDATA ÎN MDCCCLIX
.....

Mulțumesc pentru atenția acordată